

почиње албански обраћајући се Фиџрију, који седи на фотељи према нама.

— Мени је Фиџри много говорио о вама и о пријатељским услугама, које сте учинили њему и његовим познаницима. Ја се радујем што у својој кући имам човека, који воли људе уопште, што је један од првих услова за везе с културом.

— Мени је утолико милије, одговарам ја, да могу лично упознати човека, који ужива опште симпатије нашега света. Оне проистичу несумњиво из чињенице да су односи између наше две земље постали потпуно исправни од његова доласка на власт.

— Не само ја него и сви албански политичари га је жељу да се ти данас коректни односи издигну на степен искреног пријатељства.

— Не сумњам да ћете на том путу наићи на пуну сарадњу свију нас, пошто је независна и напредна Албанија један од наших првих интереса.

Комплимане прекиде жандарм уносећи три кафе на служавнику.

— И баш у том духу радећи ја ћу вас замолити за одговоре на извесна питања да би их могао објавити у свом листу. На првом месту хтео бих да знам јесте ли вољни да и с нама закључите трговински уговор као што сте учинили с Италијом. Исто то важи и за конвенцију о пловидби, пошто и ми данас имамо трговачку флоту.

— Закључење консуларне конвенције и трговинског уговора с Југославијом јесте једна од првих наших брига. У том смислу издате су већ инструкције нашем министру у Београду г. Али Риза-паши Колоњи и чине се већ припреме у том смислу. После бисмо могли закључити и конвенцију о пловидби.

— Какав је утисак на вас учинило закључење југословенско-италијанског споразума?

На то питање Ахмет-бег, видећи вероватно да се Фиџри мучи с речима „конвенционе“ и „навигационе“, устаде, приђе вратима и позва једног свог рођака да тумачи.

— Ама, казујем ли ја добро? пита Фиџри.